

Î N C H E I E R E

26 octombrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul: Iulia Sîrcu

Judecătorii: Mariana Pitic, Iurie Bejenaru

examinînd chestiunea admisibilității recursului declarat de Negru Valentin,
adoptată în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Globa
Leonid împotriva lui Negru Valentin privind revendicarea bunurilor,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 12 mai 2015, prin care a fost
respins apelul declarat de Negru Valentin, fiind menținută hotărîrea Judecătoriai
Orhei din 08 iulie 2015,

c o n s t a t ă :

La data de 16 februarie 2015 Globa Leonid s-a adresat cu cerere de chemare
în judecată împotriva lui Negru Valentin privind revendicarea bunurilor.

În motivarea acțiunii sale, reclamantul Globa Leonid a invocat faptul că a
avut o înțelegere cu pîrîtul prin care dînsul urma să confecționeze 8 uși și 13
ferestre din termopan, iar ultimul urma să- achite suma de 45 000 lei. Astfel,
reclamantul a confecționat cele 8 uși și 13 ferestre, și le-a instalat, pentru ce a
primit suma de 45000 lei. Ulterior, pîrîtul a indicat că nu este mulțumit de calitatea
produselor fabricate și instalate, și l-a acționat în judecată pentru a-i rambursa
suma de 45000 lei.

Menționează reclamantul că, prin hotărîrea Judecătoriai Orhei din 10.08.2011,
s-a dispus încasarea de la Leonid Globa în beneficiul lui Valentin Negru a
prejudiciului material în sumă de 45000 lei, prejudiciul moral în sumă de 5000 lei
și cheltuieli de judecată în sumă de 2310 lei.

Hotărîrea respectivă, în partea încasării prejudiciului moral, a fost casată prin
decizia Curții de Apel Chișinău din 22.01.2014, fiind emisă în această parte o nouă
hotărîre de respingere a pretenției respective. Tot în această decizie este indicat că
Globa Leonid este în drept să utilizeze ușile și ferestrele după bunul său plac.

Prin cererea adresată instanței de apel, Leonid Globa a solicitat explicarea
acestei fraze, însă prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 21.05.2014, cererea
respectivă a fost respinsă pe motiv că soluționarea unei asemenea cereri ține de
competența instanței de fond și nu de cea de apel.

Relevă reclamantul că pentru a evita adresarea în instanța de judecată, în luna
iunie 2014, s-a adresat cu o cerere prealabilă către pîrîtul prin care a solicitat să-i fie
rambursate aceste bunuri, însă în prezența executorului judecătoresc Mașnic
Daniela, pîrîtul a refuzat, fapt confirmat prin procesul verbal de constatare din
30.06.2014. Ulterior, la 25.11.2014, s-a adresat repetat cu cerere prealabilă, însă,
prin răspunsul pîrîtului din 11.12.2014, a primit refuz.

Susține reclamantul că aceste bunuri îi aparțin cu drept de proprietate, prin urmare pîrîtul nu are nici un temei legal de a deține aceste bunuri, iar pentru a fi repuși în situația anterioară el este obligat să ramburseze suma pe care a primit-o, iar pîrîtul urmează să-i restituie bunurile. Faptul că la moment ușiile și ferestrele sunt deținute de către pîrît și acesta refuză să le ramburseze, este demonstrat prin procesul-verbal de constatare din 30.06.2014, precum și prin răspunsul expediat de către pîrît reclamantului la 11.12.2014.

Consideră reclamantul că în situația existentă, este prezentă o îmbogățire fără justă cauză, deoarece pîrîtul rămîne și cu bunurile care îi aparțin reclamantului și cu banii pe care reclamantul urmează să-i achite în baza hotărîrii judecătorești, pentru aceste bunuri. Mai mult, dînsul deja a achitat suma de 3000 lei în vederea executării hotărîrii judecătorești din 10.08.2011.

Prin hotărîrea Judecătoriei Orhei din 08 iulie 2015, acțiunea a fost admisă, fiind dispusă obligarea lui Negru Valentin să-i restituie lui Globa Leonid bunurile confecționate de către ultimul, și anume, 8 (opt) uși și 13 (treisprezece) ferestre de termopan, în starea care se aflau la momentul primirii-predării, iar în caz că acestea nu mai pot fi întoarse, să fie achitată contravaloarea acestora; încasarea de la Negru Valentin în beneficiul statului taxa de stat în mărime de 1200 lei.

Împotriva hotărîrii instanței de fond, la data de 10 iulie 2015, a depus apel Negru Valentin, solicitînd casarea hotărîrii primei instanțe, cu emiterea unei noi hotărîri de respingere a acțiunii ca neîntemeiată și tardivă.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 12 mai 2016 s-a respins apelul declarat de către Negru Valentin, fiind menținută hotărîrea Judecătoriei Orhei din 08 iulie 2015.

La adoptarea soluției instanței de apel s-a invocat că concluzia instanței de fond privind temeinicia pretențiilor reclamantului față de pîrît, este corectă, deoarece începînd cu data de 22.01.2014, data pronunțării deciziei Curții de Apel Chișinău, prin care s-a constatat în mod irevocabil că Leonid Globa urmează să-i restituie lui Negru Valentin suma în mărime de 45000 lei ca urmare a instalării și confecționării necalitative ale bunurilor menționate, ultimii avînd vicii, pîrîtul, în mod nejustificat reține 8 uși și 13 ferestre din termopan.

Instanța de fond corect a apreciat ca fiind neîntemeiat argumentul pîrîtului precum că reclamantul s-a adresat în judecată cu omiterea termenului de prescripție, or, dreptul la acțiune pentru Leonid Globa a apărut din data de 22.01.2014, acțiunea fiind depusă la data de 16.02.2015 (f.d.3), adică cu respectarea termenului stabilit la art.267 alin.(l) Cod civil, potrivit căruia termenul general în interiorul căruia reclamantul poate să-și apere dreptul încălcat pe calea intentării unei acțiuni în instanță de judecată este de trei ani.

Potrivit art.637 alin.(l) Cod civil, cel care este dator să remită sau să restituie un bun poate să-l rețină, în cazul prevăzut de lege, atîta timp cît creditorul nu-l despăgubește pentru cheltuielile necesare și utile pe care le-a făcut pentru acel bun și pentru prejudiciile pe care bunul le-a cauzat. Dreptul de retenție, reglementat expres de dispozițiile Codului civil, pentru unele raporturi juridice, are o aplicare mai largă, fiind recunoscut oricărui deținător al unui bun, ca un drept real de garanție, atunci când există o datorie în legătură cu bunul a cărui restituire se cere. Totodată, dreptul la retenție fiind un drept accesoriu obligației pe care o garantează. Prin urmare, dreptul la retenție în calitatea sa accesorie nu poate submina efectele juridice ale rezoluțiunii contractului, care obligă părțile

contractante în mod imperativ să restituie toate prestațiile executate.

La 12 iulie 2016 Negru Valentin a depus recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii ca fiind tardivă.

În motivarea recursului se invocă că instanța de apel nu a constatat și elucidat toate circumstanțele pentru examinarea obiectivă a cauzei, fiind aplicate eronat normele de drept material.

Se mai indică în recurs că instanța de apel a comis erori care au dus la încălcarea dreptului la un proces echitabil, care este un drept fundamental, fiind prezente temeiuri de recurs prevăzute de art. 432 al 4 CPC.

Mai mult ca atât, instanța de fond dispunând că în caz dacă bunurile nu pot fi restituite în natura, urmează să fie încasată contravaloarea lor, nu a indicat care este această contravaloare. De asemenea, instanța de fond, indicând ca bunurile urmează să fie restituite în starea în care se aflau la momentul predării, nu a indicat care era această stare.

Consideră recurentul că hotărârea Judecătorei Orhei din 08 iulie 2015, nici nu poate fi executată, deoarece din ea nu e clar în care anume stare urmează a fi restituite ușile și ferestrele, iar în caz de imposibilitate, care sumă urmează a fi achitată.

Instanța de fond nu a ținut cont de faptul că demontarea ușilor și ferestrelor trebuie făcute de un specialist și necesită cheltuieli, iar din hotărâre nu este clar cine suportă aceste cheltuieli. Instanța de apel nu a corectat aceste erori.

Relatează recurentul că instanța de fond și cea de apel nu a aplicat legea care trebuia aplicată, a interpretat eronat legea și a comis erori care au dus la încălcarea dreptului fundamental la un proces echitabil. În instanța de apel la judecarea cauzei a participat un judecător care nu era în drept să participe la judecarea ei. Deci sînt întrunite temeiurile de recurs prevăzute de art. 432 al 2 lit. a) și c); art. 432 al 3 lit. a) și art. 432 al 4 CPC.

Examinînd temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat este inadmisibil.

În conformitate cu art.432 CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Negru Valentin, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432, alin.(2), (3) și (4) CPC.

Astfel, analizînd actele cauzei Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ constată că, argumentele recurente se limitează la situația de apreciere de către instanțele ierarhic inferioare a circumstanțelor de fapt a cauzei, iar argumentele invocate în recursul declarat de către Negru Valentin, în esența lor, sînt similare argumentelor invocate atât în prima instanță cît și în instanța de apel și sînt expuse asupra circumstanțelor de fapt și nu de drept.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. art. 432, alin.(2), (3) și (4) CPC, fără a se examina temeinicia lor.

Pe când, alte argumente invocate în recurs nu au relevanță, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurrate și urmează a fi respinse, or recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei dar nu și temeinicia în fapt.

Aici, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), însă motivele recursului invocat în speță sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat în mod corespunzător.

În astfel de circumstanțe, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Negru Valentin ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Recursul declarat de către Negru Valentin, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președinte, judecătorul

Iulia Sîrcu

Judecătorii

Mariana Pitic

Iurie Bejenaru